

med de lange sikkerhedspolitiske linjer, vi diskuterer. Og vores opfattelse er, at det vil betyde et nyt kaprusrtningsamokløb, som vi håbede vi havde taget afstand fra efter den kolde krig. Men det ser vi forskelligt på.

Kl. 12.15

Mit andragende er egentlig et andet, nemlig at jeg i stigende grad er mistænksom over for regeringens fuldstændig manglende vilje til at berette om de ting, man i andre landes parlamenter kan berette om at amerikanerne spørger om. Hvorfor kan vi ikke få noget at vide i Danmark? Ét er at være politisk uenig, det er fair nok, men hvordan kan det være, at regeringen systematisk lukker af for enhver type af information også over for Folketinget? Kun i det omfang, vi kan finde udenlandske kilder, der siger noget om, hvad der er sket, kan vi trække statsministeren herved i spørgetiden. Det er helt utilfredsstillende for Folketingets mulighed for at føre kontrol.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Jeg må tilstå, at vi kører i ring. Jeg kan ikke føje mere til, end hvad der allerede er sagt. Der er ikke kommet nogen henvendelse fra amerikansk side, som Danmark skal tage stilling til, og derfor er der heller ikke nogen anledning til, at den danske regering skal give et svar. Det sagde den tidligere regering, og det siger den nuværende regering.

Hr. Villy Søvndal er uenig i det, det ved jeg godt, men det er, fordi han er uenig i hele projektet. Men der siger vi: Jamen lad os dog nu sætte en undersøgelse i gang af, om det projekt overhovedet er realistisk, og så tager vi stilling. Regeringen har informeret Det Udenrigspolitiske Nævn om alle regeringens handlinger i denne her sag. Der er ikke noget at komme efter.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 27

Peter Skaarup (DF):

Mit spørgsmål går på den debat, der har været igennem de seneste uger omkring Tyrkiets eventuelle optagelse i EU, hvor konventets formand, Giscard d'Estaing, har meddelt, at han mener, det vil være meget farligt at optage Tyrkiet i EU, og der efterlyser jeg lidt: Hvor står regeringen?

Vi står foran et meget vigtigt topmøde i København her i december måned i år, og man må

regne med, at det er et emne, der bliver rigtig meget debat om, og jeg kunne godt tænke mig at høre regeringens holdning: Er man for eller imod tyrkisk medlemskab af EU?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Regeringens holdning er meget klar: For at kunne få en dato for en start på optagelsesforhandlinger med EU skal Tyrkiet ligesom alle andre kandidatlande opfylde ganske bestemte politiske kriterier. Der blev jo i 1993 besluttet en række kriterier, de såkaldte Københavnskriterier: Et land skal for at opfylde kriterierne have et sundt, velfungerende demokrati, der skal være respekt for menneskerettigheder, ytringsfrihed, pressefrihed osv. osv. Alle de der ting skal være i orden, før et land kan få en dato for en start på optagelsesforhandlinger. Og det gælder også Tyrkiet.

Det er sådan, at Tyrkiet er kandidatland til EU. Det blev besluttet allerede i december 1999, det er ikke noget, den nuværende regering har været med til, men det blev besluttet i 1999, at Tyrkiet er kandidat til EU. Men der er ikke indledt optagelsesforhandlinger med Tyrkiet, og sådanne optagelsesforhandlinger kan først starte, når og hvis Tyrkiet opfylder de politiske kriterier.

Nu vurderer vi i øjeblikket Tyrkiet. Der er gennemført visse reformer i Tyrkiet, som er fremskridt, men ifølge Europa-Kommissionen opfylder Tyrkiet ikke fuldt ud de politiske kriterier, og det, der så er spørgsmålet, er: Hvor langt kan vi gå i forhold til Tyrkiet? Og det bliver så besluttet på topmødet i København. De vurderinger foregår i øjeblikket. Der er ikke truffet endelig beslutning, og derfor kan jeg ikke i dag sige nøjagtigt, hvad der vil blive besluttet vedrørende Tyrkiet i København til december, men jeg kan understrege, at Tyrkiet vil blive opfattet og behandlet som alle andre kandidatlande.

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil godt prøve at spørge statsministeren mere uddybende, hvad der efter den danske regerings opfattelse skal til for, at Tyrkiet kan opfylde de kriterier.

Man må jo sige, at selv om man skal have respekt for demokratiske valg i andre lande, er det jo meget usædvanligt at se et land, der burde være et stabilt demokrati, udskifte vel nok samtlige parlamentarikere ved et valg, og det er sket ved det valg, som lige er overstået i Tyrkiet, to nye partier kom ind, alle andre eksisterende par-